

29 нж стада коніе. А всяка колесница въскождаше и исхождаше изъ Египетъ за шестстотинъ сребрьны *сикли*, и всякой конь за сто и петдесеть: *ѳ* и така за всички-тъ Хеттейскы царіе, и за Сирійскы-тъ царіе, извозваніе-то ставаше чрѣзъ тѣхнѣ рѣкѣ.

ГЛАВА 11.

1 *а* А възлюби царь Соломонъ освѣтъ Фараоновѣ-тъ дѣщеріѣ, *ѳ* много чужды жены, Моавкы, Аммонкы, Едомкы, Сидонкы, Хеттейкы: Отъ народовѣ-тъ за които Господь рече на Израилевы-тъ сынове: *ѳ* Не влазѣте при тѣхъ, нито тѣ да влазятъ при васъ, за да не прѣклонятъ срдца-та ви вслѣдъ богове-тъ си. При тѣхъ

3 Соломонъ ся прилѣпѣ съ раченіе. И имаше седмстотинъ жены княгини, и триста наложницы: и жены-тъ му обрѣхъхъ

4 срдце-то му; *ѳ* защото когато остарѣ Соломонъ, *ѳ* жены-тъ му обрѣхъхъ срдце-то му вслѣдъ други богове: и *ѳ* срдце-то му не бѣше съвършенно съ Господа неговъ-тъ Богъ, *ѳ* както срдце-то на отца му Давида. И ходи Соломонъ вслѣдъ *ѳ* Астартъ, богыніѣ-тъ на Сидонцы-тъ, и вслѣдъ *ѳ* Мелхома, мързость-тъ на Аммонцы-тъ. И стори Соломонъ зло прѣдъ Господа, и не ходи съвършенно вслѣдъ Господа, както Давидъ отецъ му. Тогазъ *ѳ* съгради Соломонъ высоко мѣсто на *ѳ* Хамоса, мързость-тъ на Моава, *ѳ* въ горѣ-тъ която е срещъ Иерусалимъ, и на Молоха, *ѳ* мързость-тъ на Аммоновы-тъ сынове. И така направи за всички-тъ си чужды жены, които кадѣхъ и жертвувахъ на богове-тъ си.

9 И разгнѣва ся Господь на Соломона, понеже *ѳ* срдце-то му ся отвърнѣ отъ Господа Бога Израилева, *ѳ* който му ся яви два пѣти, Та *ѳ* му заповѣда за това нѣщо, да не отхожда никакъ вслѣдъ други богове; но той не упазѣ онова, кое-то Господь заповѣда. За това рече Господь Соломону: Понеже ся намѣри това въ тебе, и ты не упазѣ заветъ-тъ ми и повелѣнія-та ми, които ти заповѣдахъ, неприлично *ѳ* ще откъснѣ царство-то отъ

12 тебе, и ще го дамъ на рабѣ-тъ ти. Но въ твои-тъ дни не щѣ да направѣ това заради Давида отца ти: отъ рѣкѣ-тъ на

13 сына ти ще го откъснѣ. *ѳ* Не щѣ обаче да откъснѣ всичко-то царство: *ѳ* едно племе ще дамъ на сына ти, заради Давида рабѣ-тъ ми, и заради Иерусалимъ, *ѳ* който избрахъ.

14 И *ѳ* подигнѣ Господь противникъ на Соломона, Адада Едомянинъ-тъ: той бѣ отъ

15 царско сѣме въ Едомѣ. *ѳ* Защото, *ѳ* когато бѣ Давидъ въ Едомѣ, и Іоавъ военачальникъ-тъ възвѣзе да погребѣ избиты-тъ, и

16 *ѳ* порази всяко мѣжко въ Едомѣ, (Понеже шесть мѣсеци сѣдѣ тамъ Іоавъ съ всичкы-тъ Израиль, додѣ истрѣби всяко

17 мѣжко въ Едомѣ;) Ададъ побѣгна, той, и съ него нѣколко Едомци отъ рабы-тъ на отца му, за да отидѣтъ въ Египетъ; а

18 Ададъ бѣ малко дѣте. И станѣхъхъ отъ Мадіамъ, та дойдохъ въ Фаранъ: и зѣхъ съ себѣ си мѣжѣ отъ Фаранъ, та дойдохъ въ Египетъ, при Фараона Египетскы-тъ царь: който му даде кѣлѣхъ, и

19 опрѣдѣли му хранѣ, и даде му земѣ. И намѣри Ададъ голѣмъ благодѣть прѣдъ Фараона, щото му даде за женѣ сестрѣ-тъ на женѣ-тъ си, сестрѣ-тъ на царѣ-цѣ-тъ Тахпенесѣ. И роди му сестра-та Тахпенесина сына му Генувава, которого Тахпенеса отдои вѣтрѣ у Фараоновъ-тъ домъ: и Генувавъ бѣ въ домъ-тъ на Фараона, между Фараоновы-тъ сынове. И *ѳ* когато чу Ададъ въ Египетъ че заспа Давидъ съ отцы-тъ си, и че умрѣ Іоавъ военачальникъ-тъ, рече Ададъ Фараону: Отпусти мя, да си отидѣ въ моѣ-тъ земѣ. И рече му Фараонъ: Но отъ що си лишенъ при мене, та искашъ да отидѣшъ въ земѣ-тъ си? И отговори: Нищо; но отпусти мя, молихъ.

23 И подигнѣ Богъ нему и *ѳ* други противника, Резона, Елиадаевъ-тъ сынъ, който бѣ побѣгнѣлъ отъ господаря си *ѳ* Ададѣзера, Совскы-тъ царь: И като събра за себѣ си мѣжѣ, станѣ началникъ на четѣ, *ѳ* когато порази Давидъ онѣзи които бѣхъ отъ Совѣ: и отидохъ въ Дамаскъ, та ся населихъ тамъ, и царувахъ въ Дамаскъ: И той бѣ противникъ на Израиль прѣзъ всичкы-тъ дни на Соломона, освѣтъ злины-тъ които направи Ададъ: и досаждаше на Израиль, като царуваше надъ Сиріѣ.

26 И *ѳ* Героваамъ, Наватовый сынъ, Ефраеѣцъ отъ Саридѣ, Соломоновъ рабъ, на которого майка му ся наричаше Серуа, жена вдовица, и той *ѳ* подигнѣ рѣкѣ противъ царя. А тази бѣ причина-та, за коѣ-то подигнѣ рѣкѣ противъ царя: *ѳ* Соломонъ съгради Милло, и поправяше развалѣ-тъ на стѣнѣ-тъ на градъ-тъ на Давида отца си: И чловѣкъ-тъ Героваамъ бѣ силенъ съ крѣпость: и видѣ Соломонъ момъка че бѣше способенъ за работѣ, и

ѳ Ис. Нав. 1; 4. 4 Цар. 7; 6.

а Неем. 13; 26.

б Втор. 17; 17.

в Исх. 34; 16. Втор. 7; 3, 4.

г Втор. 17; 17. Неем. 13; 26.

ѳ Гл. 8; 61.

е Гл. 9; 4.

ж Ст. 33. Сжд. 2; 13. 4 Цар.

23; 13.

з Молохъ Ст. 7.

ѳ Числ. 33; 52.

и Числ. 21; 29. Сжд. 11; 24.

і 4 Цар. 23; 13.

к Ст. 2; 3.

л Гл. 3; 5, 9; 2.

м Гл. 6; 12, 9; 6.

н Ст. 31. Гл. 12; 15, 16.

о 2 Цар. 7; 15. Псал. 89; 33.

п Гл. 12; 20.

р Втор. 12; 11.

с 1 Лѣт. 5; 26.

т 2 Цар. 8; 14. 1 Лѣт. 18;

12, 13.

у Числ. 24; 19. Втор. 20; 13.

ѳ Гл. 2; 10, 34.

х 2 Цар. 8; 3.

и 2 Цар. 8; 3, 10; 8, 18.

к Гл. 12; 2. 2 Лѣт. 13; 6.

ш 2 Цар. 20; 21.

щ Гл. 9; 24.